

1905-30/6

Stockholm d. 30/6, 05.

Tiu

vet sötaste på hela jorden!

Jag passar på att skrifa ett par ord
till dig, och ja för öynlikhet men har nå-
got som brådskar, och så ja i alla
händelser men kan låta bli att tänka
på dig.

I morgon för ja med färgan öfver till
i vår här redan kl. 1/2 9, som i god.
Är det inte aktingevärdt? Sam vauriat
dick jag och säg efter dig, men när ja
väl kommit inom porten här, kanve
jo mig i alla fall nöjd med, att du inte
var ute och mötte mig. —

Jag förstår inte hur det skall gå ut
om jag bort från Dig under hela 14 dagar
och kanske få se eller tala vid Dig,
så jag nu finner 2 dagar vara en hel ve-
ket utan Dig. Det är så otäcka nu
mat föra året, så jag repte bort till
Rättvik. Inte kunde jag så ans, så
jag skulle bli så "kär" i Dig, som
jag nu är. Men hvad mycket det är
är, tycker jag äro inte, så det är för
mycket; som jag saat Dig, har jag
alltid för gån och inskat så mäta nå-
gon, som jag kunde älska riktigt helt,
kunna ge allt och anförtro allt utan
en skymt af misstro. Du, älskade, har
stannat all min länaten - när jag är
hos Dig har jag ingen andra önskan.

mer, därför så vi eser jag allt. Jag
vill så du skall tro mig så jag säger, så
fästän jag nog svärmal mycket innan
jag träffare Dig, har jag äro aldrig
älskat för så nu. En sådan hel känd-
le har jag aldrig för erfart - hos Dig ä-
skas jag allt, hela sin personlighet,
och så är det en sak till, och det är,
att det inte finns någon: hela världen
som kan kyssa som du och det kan
inte ha funnits bever. Och så är det
så mycket annat också, som du väl
har reda på, och som jag sagt så män-
ga gånger - så du har så löta öron
och så sät mun, som egentligen bara
är till för så kyssas (af mig!) - hela
du är för resten inte till för mycket mer

är så bli älskad och smickad och bortskämd.
Jag vill inte fortsätta, om du kan acceptera
föret, och i går så du så du blir ont,
om jag säger så der. Du är i alla
fall såtast, om du har varit värd. (!)
Låt skall du ha ljusgrå promenad-
handskar och en elegant kapp och en
söt blomma i knapphålet (har du in-
gen orden att säga dit?) och se mig
i sällskap. Du skulle vara bli afu-
sjuka på mig. Jag är ännu, när du
kommer omkring, ganska afu-
sjukt, för att inte säga svartpitt, på Sophie,
som får vara hos dig hela dagarna och
pyssla om dig. Finner det någon men-
lig och godvillig rättvisa till, vore

väl det min rättighet. Inte sant, älskare?

Nej, du tror jag väl inte ha på lägre.
I går fick jag brev från Olga på 16
sidor och Olga skrev att hon tycker så
mycket om sina besöksmark. Det är så
väl att det finns någon som gör
det.

Detta brevet har jag skrivit emot
i afsikt att tvinga dig tänka på mig
och på ögonblick, d. n. s. om du läsa
det.

Jag kysser dina älskare ögon och
dina söta mun och är som alltid
sin egen flicka